

„Nu judecați, ca să nu fiți judecați”

Versetele călăuzitoare: Matei 7.1.2

Matei 7.1,2: Nu judecați, ca să nu fiți judecați; deoarece, cu ce judecată judecați, veți fi judecați; și cu ce măsură măsurați, vi se va măsura.

Cuprinsul

Introducere	1
Nu judeca, dacă nu te-ai judecat mai întâi pe tine însuși.....	2
Nu judeca, atunci când este vorba de probleme de conștiință.....	2
Nu judeca, când este vorba de motive și motivații.....	2
Nu judeca, dacă răul nu este evident	2
Concluzie.....	3

Introducere

Cum ar trebui să înțelegem aceste versete?

Ucenicii trebuie să se ferească de spiritul de critică sau de spiritul de judecată. Limbajul Domnului Isus este foarte sever, deoarece El spune: „Cu ce judecată judecați, veți fi judecați; și cu ce măsură măsurați, vi se va măsura”.

Dacă nu judecăm un spirit critic din noi, acesta ne va modela caracterul și ne va strica mărturia. Acesta este motivul pentru care Domnul spune: „Nu judecați”.

Dar la ce anume Se gândește Domnul Isus aici? În primul rând, observăm că Cuvântul lui Dumnezeu nu specifică. Cuvântul grecesc *krino* pentru „a judeca” ar putea fi tradus și prin „a aprecia ceva” sau „a rosti o sentință juridică”. Cu toate acestea, contextul arată clar că aici trebuie să înțelegem cuvântul „a judeca” într-un mod restrâns; nu este vorba despre orice fel de „a judeca” sau de „a rosti o sentință”, deoarece câteva versete mai departe se spune că putem desigur „să scoatem paiul din ochiul fratelui nostru” (Matei 7.5). Pentru a face aceasta, însă, este absolut necesar să judecăm ceva. Mai departe, ucenicii ar trebui să judece cine sunt „câinii” (Matei 7.6) și „profeții falși” (Matei 7.15); ei i-ar „recunoaște după roadele lor” (Matei 7.20). Aceasta necesită un bun discernământ și capacitatea de a rosti o sentință. În afară de aceasta, în prima Epistolă a apostolului Pavel către Corinteni, găsim indicații suplimentare despre când și ce ar trebui să „judecăm”: trebuie să „nu ne însoțim” cu cineva *rău*, „care este numit frate”, adică trebuie să-l „judecăm”, respectiv acțiunile lui, ca să spunem așa (1 Corinteni 5.11,12; *krino*). De asemenea, ei trebuiau să „judece” *învățătura* apostolului (1 Corinteni 10.15; *krino*) și *profețiile* profetilor (1 Corinteni 14.29; *diakrino*).

[William Kelly](#) comentează Matei 7.1:

Ce vrea să spună Domnul nostru când spune: „Nu judecați, ca să nu fiți judecați!”? El nu se referă la ceea ce este evident, ci la ceea ce este ascuns. El vorbește despre ceea ce ar

putea fi, dar pe care Dumnezeu nu dorește încă să-l dezvăluie în fața ochilor poporului Său. Nu suntem responsabili să judecăm ceea ce nu cunoaștem. Dimpotrivă, trebuie să ne ferim de spiritul care insinuează repede răul.¹

Nu judeca, dacă nu te-ai judecat mai întâi pe tine însuși

Să observăm contextul din Matei 7.1: Domnul ne cere să îndepărtăm mai întâi „bârna” din propriul nostru ochi, înainte de a ne gândi să îndepărtăm „paiul” din ochiul fratelui nostru. Da, avem dreptul să ne judecăm fratele, dar numai după ce ne-am judecat pe noi înșine. Invers, asta înseamnă: dacă nu suntem într-o stare spirituală bună și nu suntem obișnuiți să ne privim în lumina Cuvântului lui Dumnezeu și să ne judecăm pe noi înșine, atunci ni se aplică porunca: „Nu judecați”.

Nu judeca, atunci când este vorba de probleme de conștiință

În Romani 14.1-13 găsim un alt domeniu în care Domnul Isus ne îndeamnă: „Nu judecați”. Contextul se referă la lucruri din viața noastră creștină, care nu sunt de o importanță fundamentală și aparțin mai degrabă categoriei conștiinței personale, de exemplu consumul anumitor alimente sau prețuirea unor zile speciale. Unele lucruri nu pot fi clarificate clar din Cuvântul lui Dumnezeu sau sunt lăsate la decizia personală a unui credincios. În acest caz, nu ar trebui să intervenim sau să judecăm cealaltă persoană. Desigur, putem vorbi cu dragoste unii altora și ne putem indica anumite lucruri, dar „fiecare dintre noi va da socoteală despre sine însuși lui Dumnezeu” (Romani 14.12). Pavel a vorbit și el despre aceste lucruri și a încercat să contribuie la asigurarea faptului că „cel slab în credință” nu trebuie să rămână întotdeauna „slab”.

Nu judeca, când este vorba de motive și motivații

În 1 Corinteni 4.1-5, suntem îndemnați să nu „judecăm {sau să evaluăm} motivele, motivațiile oamenilor”. Apostolul Pavel îi îndeamnă pe credincioși în termeni foarte clari: „Așa că nu judecați nimic înainte de vreme, până va veni Domnul, care va și aduce la lumină cele ascunse ale întinericului și va arăta *sfaturile inimilor*” (1 Corinteni 4.5). Învățătorul biblic [Bruce Anstey](#) comentează:

Domnul este singurul care poate judeca în mod corect motivul unei acțiuni și, prin urmare, judecata trebuie lăsată în seama Lui: „de El sunt cântărite faptele” (1 Samuel 2.3). Așadar, trebuie să judecăm faptele, dar nu și motivele.²

Nu judeca, dacă răul nu este evident

Iacov 2.1-4 ne sfătuiește să nu judecăm oamenii după aparențe. Cât de des ne trezim că „scanăm” de sus până jos și îi categorisim pe oamenii pe care îi vedem pentru prima dată. Iacov

¹ W. Kelly, comentariu la Matei 7.1 în „[Capitolul 7](#)” din *Vorträge zum Matthäusevangelium (Lectures on the Gospel of Matthew 1868)*. Sursă: [bibelkommentare.de](#).

² B. Anstey, din „The Danger of a Critical Spirit” în *The Gospel of Matthew - The Divinely Inspired Record of the Jews' Rejection of Jesus Christ, the Messiah*, Hamer Bay (Christian Truth Publishing) 2023: *The Lord is the only One who can properly weigh the motive behind an action, and therefore, all such judgment must be left to Him. “By Him actions are weighed” (1Sam 2:3). Hence, we are to judge actions, but not motives.*

ne descrie apoi ca fiind „judecători³ cu gânduri rele” (Iacov 2.4). Mai târziu, el scrie: „Nu vorbiți unul împotriva altuia, fraților! Cine vorbește împotriva fratelui său sau îl judecă pe fratele său vorbește împotriva legii și judecă legea. Iar dacă judeci legea, nu ești împlinitor al legii, ci judecător. *Unul singur* este Legiuitorul și Judecătorul: Cel care poate să mântuiască și să nimicească; dar cine ești tu, care-l judeci pe aproapele tău?” (Iacov 4.11,12).

Un spirit marcat de critică caută constant lucruri pe care cealaltă persoană le face greșit. Cât de repede îi acuzăm pe alții de lucruri rele, fără ca acestea să fie evidente. Nu este treaba noastră să judecăm sau să evaluăm lucruri care nu au fost pe deplin revelate. Dumnezeu ne face responsabili doar pentru a judeca lucrurile care sunt evidente pentru toți. Atât timp cât nu este cazul, ar trebui să ne abținem de la a judeca și să respectăm porunca Domnului: „Nu judecați”. Ar trebui să ne facem conștienți: atunci când „vorbit unuia împotriva celuilalt”, subminarea celuilalt este adesea o formă ascunsă de înălțare de sine. Mai degrabă ar trebui să ne vorbim cu dragoste unii altora despre anumite lucruri și, de asemenea, să avem grijă unii de alții, dar, în același timp, să ne asigurăm că este clar pentru cealaltă persoană că dorim doar ce este mai bun pentru ea.

Concluzie

Am văzut că trebuie să tratăm cu grijă cuvântul Domnului „Nu judecați”. Nu este treaba noastră să judecăm pe cineva dacă noi înșine nu suntem pregătiți să ne privim în lumina lui Dumnezeu. În afară de aceasta: suntem noi cu adevărat îndreptățiți să evaluăm sau chiar să judecăm pe un credincios pentru ceva, sau în acest caz este vorba de o chestiune particulară, o problemă de conștiință și, prin urmare, nu are o importanță fundamentală? Principial, ar trebui să ne ferim să judecăm motivele și motivațiile unui împreună-credincios cu noi. Nu noi, ci Dumnezeu este „cunoscătorul inimilor” (compară cu Faptele apostolilor 15.8). Și dacă lucrurile (poate chiar rele) nu au fost încă pe deplin dezvăluite, atunci să ne rugăm unii pentru alții, să ne slujim unii pe alții în dragoste și să respectăm porunca Domnului: „Nu judecați”.

Tradus de la: <https://www.soundwords.de/richtet-nicht-damit-ihr-nicht-gerichtet-werdet-a18354.html>

³ De altfel, cuvântul grecesc pentru „a judeca” este *krites*; acesta este probabil legat de cuvântul *kritikos*, de la care provine cuvântul nostru „critic”.